

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému **H. S. a spol.** pre obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák., sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí 21. novembra 2014 v Bratislave o sťažnosti obvinených H. S., S. G. G. a S. G. proti uzneseniu sudcu pre prípravne konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, z 3. novembra 2014, sp. zn. Tp 91/2014, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. napadnuté uznesenie **sa z r u š u j e.**

Podľa § 72 ods. 2 z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. por. sa obvinení:

1.) H. S., nar. X. v O., S., trvale bytom R. X./X., B., t.č. H. X., B., štátny občan Slovenskej republiky,

2.) S. G. G., nar. X. v C., T., bytom S., A., V. č. X., štátny občan Talianskej republiky,

3.) S. G., nar. X. v C., T., bytom V. X., B., T., štátny občan Talianskej republiky,

berú do väzby.

Väzba u obvinených začína plynúť od **31. októbra 2014 o 23.09 hod.** a bude sa vykonávať v **Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici.**

Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvinenými H. S., nar. X., S. G. G., nar. X. a S. G., nar. X., **s a n e u k l a d á.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len Špecializovaného trestného súdu) uznesením z 3. novembra 2014, sp. zn. Tp 91/2014, podľa § 71 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. por. vzal obvinených H. S., S. G. G. a S. G. do väzby, ktorá začala plynúť dňa 30. októbra 2014 od 23.09 hod. s tým, že sa bude vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici. Zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nad všetkými tromi obvinenými neuložil dohľad probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podali sťažnosť H. S., S. G. G. a S. G., ktorú dodatočne odôvodnili prostredníctvom svojich obhajcov v osobitnom písomnom podaní.

Obvinený H. S. v písomne odôvodnenej sťažnosti argumentoval tým, že rozhodnutie o väzbe a jej dôvodoch musí byť založené na konkrétnych skutočnostiach, a nie na abstraktnej úvahe. V tejto súvislosti poukázal na fakt, že od roku 2001 žije a pracuje na Slovensku, kde rovnako vlastní aj nehnuteľnosť, z čoho vyplýva, že jeho rodinné a pracovné zázemie sa viaže výlučne k Slovenskej republike, a preto podľa jeho názoru neexistuje obava, že by ušiel alebo sa skrýval, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu a vysokému trestu, ktorý mu hrozí. Rovnako sa nestotožnil s rozhodnutím Špecializovaného trestného súdu, pokiaľ tento dospel k záveru, že u neho existuje aj obava, že by v trestnej činnosti pokračoval, pričom v tomto smere argumentoval tým, že tento dôvod väzby bol konajúcim súdom odôvodnený len s poukazom na kriminálnu minulosť ostatných dvoch spoluobvinených.

Vzhľadom na vyššie uvedené sa obvinený H. S. podanou sťažnosťou domáhal, aby nadriadený súd zrušil napadnuté uznesenie a prepustil ho z väzby na slobodu.

Obvinení S. G. G. a S. G. v podstate zhodne argumentovali tým, že sú dosiahnuteľní na adresách v T., resp. M., ktoré uviedli pred sudcom pre prípravné konanie. Rovnako namietali skutočnosť, že poznatky uvedené v správe Interpolu, pobočka Rím, sa nezakladajú na pravde, pričom aj teraz posudzovaných skutkov sa nedopustili a sú nevinní.

S poukazom na tieto dôvody žiadali, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade nimi podanej sťažnosti zrušil napadnuté uznesenie a prepustil ich z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v rámci svojej prieskumnej povinnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia i konanie predchádzajúce týmto výrokom, pričom zistil, že sťažnosť obvinených H. S., S. G. G. a S. G. nie je dôvodná, pokiaľ sa týkala otázky vzatia do väzby a jej dôvodov.

Dňa 1. novembra 2014 bolo vyšetrotateľom Prezídia policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej protizločineckej jednotky, Expozitúra Bratislava pod sp. zn. PPZ-927/NKA-PZ-BA-2014, začaté a vznesené obvinenie H. S., S. G. G. a S. G.

- za obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukázaním na § 138 písm. i/ Trestného zákona z časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v bode 1/ za zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukázaním na § 138 písm. i/ Trestného zákona a § 138 písm. i/ a § 140 písm. c/ Trestného zákona v bode 2/

na tom skutkovom základe, že

1/ od presne nezisteného obdobia, minimálne od začiatku septembra roku 2014 až do 23:09 hod. dňa 31. októbra 2014, sa **obvinený H. S., obvinený S. G. G., obvinený S. G.** a ďalšia doposiaľ presne nestotožnená osoba francúzskej národnosti vystupujúca pod menom S. (ďalej len osoba vystupujúca pod menom S.) zaoberali zadovážovaním, prechovávaním a výrobou falošných bankoviek meny euro v nominálnych hodnotách 20 € a 500 €, pričom pri páchaní tejto trestnej činnosti postupovali plánovane a koordinovane, s určitou del'bou úloh a to tak, že po tom, čo **obvinený H. S.** oslovil tri osoby českej národnosti s požiadavkou na zabezpečenie tlače reklamných materiálov a záručných listov, tieto osoby poskytli **obvinenému H. S.** svoje služby pre plnenie jeho požiadavky tlače v tlačiarňi nachádzajúcej sa v obci D., okr. L. v Č., načo následne pri stretnutiach osôb českej národnosti s **obvineným H. S.** a osobou vystupujúcou pod menom S. na rôznych miestach v B. a okolí, požiadal **obvinený H. S.** tieto osoby, aby v hore uvedenej tlačiarňi zabezpečovali

pre neho, ako aj ďalších členov skupiny, tlač falošných bankoviek o nominálnej hodnote 20 € a 500 € s tým, že po tom, čo tieto osoby na jeho požiadavku pristúpili, zabezpečil **obvinený H. S.** týmto osobám farbu a počítačový program potrebný na tlačenie požadovaných bankoviek, pričom úlohou osoby vystupujúcej pod menom S. bolo zabezpečiť papierové hárky na tlačenie bankoviek euro v nominálnych hodnotách 20 € a 500 €, na ktorých sa už nachádzali ochranné prvky ako ochranný prúžok, vodotlač a hologram, ktoré boli určené na priame vytlačenie bankovky euro požadovanej nominálnej hodnoty, pričom po tom, ako osoby českej národnosti vytlačili vzorky minimálne štyroch kusov bankoviek euro nominálnej hodnoty 20 € a tieto prezentovali na stretnutí na doposiaľ neznámom mieste **obvinenému H. S.** a osobe vstupujúcej pod menom S., požiadali ich títo o následné vytlačenie bankoviek euro v nominálnej hodnote 20 € a 500 € v celkovej hodnote 500 000 000 €, pričom osoba vystupujúca pod menom S. spoločne s **obvineným H. S.** mali za úlohu zabezpečiť potrebné množstvo papierových hárkov určených na tlačenie bankoviek euro v nominálnych hodnotách 20 € a 500 €, ktorých prepravu do tlačiarne v obci D. mal za úlohu zabezpečovať **obvinený S. G. G.** a **obvinený S. G.** a to prostredníctvom doposiaľ neznámych „kuriérov“ na vopred zabezpečených motorových vozidlách za použitia ozbrojenej ochrany, pričom po tom, čo by boli papierové hárky potlačené vzorom príslušnej bankovky v tlačiarne v obci D., mali byť tieto hárky prepravené tou istou „eskortou“ na územie Slovenskej republiky do doposiaľ presne nestotožnenej tlačiarne na území mesta B., kde malo dochádzať k ich finálnej dotlači - tlačenie hĺbkotisku doposiaľ neznámou osobou, odkiaľ takto vyrobené falošné bankovky mali byť uvádzané do obehu prostredníctvom rôznych bánk v rôznych štátoch, pričom k vytlačeniu bankoviek euro v nominálnej hodnote 20 € a 500 € v celkovej hodnote 500 000 000 € nedošlo z dôvodu zadržania obvinených políciou dňa 31. októbra 2014 v čase o 23:09 hod. na benzínovom čerpadle S. v smere z Českej republiky do B.

2/ od cca 17:00 hod. dňa 31. októbra 2014 do 23:09 hod. dňa 31. októbra 2014 **obvinený H. S., obvinený S. G. G. a obvinený S. G.** ako členovia organizovanej skupiny zaoberajúcej sa zadovažovaním, prechovávaním a výrobou falošných bankoviek meny euro v nominálnych hodnotách 20 € a 500 €, bránili užívať osobnú slobodu utajenému svedkovi č. 3 a to tým spôsobom, že po tom, čo prišli do tlačiarne nachádzajúcej sa v obci D., okr. L., Č. a dožadovali sa toho, aby utajený svedok č. 3 začal tlačiť nimi požadované falošné bankovky euro, oznámil im tento, že toto nie je možné, nakoľko tlačiareň je odpojená z elektrického napätia, načo obvinení uviedli, že ich to nezaujíma a bankovky sa musia

bezpodmienečne okamžite začať tlačiť, načo následne sa všetci obvinení presunuli s utajeným svedkom č. 3 na čerpaciu stanicu D. v obci L., kde **obvinený S. G. G.** za použitia násilia a proti vôli utajeného svedka č. 1, toho prinútil nasadnúť do motorového vozidla zn. Opel Insignia, striebornej farby, EČ: L., M., odkiaľ ho spolu s **obvineným H. S.** previezli späť do objektu tlačiarne v obci D., odkiaľ sa utajený svedok č. 3 pokúšal ujsť, avšak **obvinený S. G. G.** toho za použitia násilia strhol späť do miestnosti a dvere zamkol, pričom sa vyhrážal utajenému svedkovi č. 3, okrem iného aj tým, že ho zabije, zabije jeho rodinu a blízkych a na zvýraznenie vážnosti svojich slov si nasadil na ruky biele textilné rukavice a s rukami vloženými vo vrecku naznačoval smerom k utajenému svedkovi č. 3 gesto napodobňujúce zbraň, pričom počas toho **obvinený H. S.** strážil utajeného svedka č. 3, aby tento nemohol ujsť, odkiaľ sa následne presunuli na motorovom vozidle Opel Insignia, striebornej farby EČ: L., M. späť na benzínové čerpadlo D. v obci L., kde ich čakal obvinený **S. G.** a kde nakázali utajenému svedkovi č. 3, nasadnúť do motorového vozidla zn. BMW XP, čiernej farby, EČ: B., ktorého vodičom bol **obvinený H. S.**, čo utajený svedok č. 3 pod vplyvom strachu z predchádzajúcich udalostí poslúchol, a následne sa presúvali obvinený **S. G. G. a obvinený S. G.** na motorovom vozidle zn. Opel Insignia, striebornej farby, EČ: L., M. a **obvinený H. S.** a utajený svedok č. 3 na motorovom vozidle zn. BMW XP, čiernej farby, EČ: B. smerom na Slovensko do doposiaľ presne nestotožnenej tlačiarne, pričom utajovanému svedkovi č. 3 svojím konaním bránili užívať osobnú slobodu za tým účelom, aby si takýmto spôsobom zabezpečili, že im tento po dostavení sa do tlačiarne na území Slovenskej republiky, bude tlačiť nimi požadované falošné bankovky, pričom však k dostaveniu sa do predmetnej tlačiarne nedošlo z dôvodu zadržania obvinených políciou dňa 31. októbra 2014 v čase o 23:09 hod. na benzínovom čerpadle S. v smere z Českej republiky do B.

Podľa § 86 ods. 1 Tr. por. ak je tu niektorý z dôvodov väzby podľa § 71 a pre neodkladnosť veci nemožno rozhodnutie o väzbe vopred zadovážiť, môže policajt obvineného zadržať predbežne sám. Zadržaného obvineného policajt bez meškania oboznámi s dôvodmi zadržania a vypočuje ho. Súčasne je povinný vykonané zadržanie prokurátorovi bez meškania oznámiť a odovzdať mu rovnopis zápisnice, ktorú spísal pri zadržaní, ako aj ďalší spis na rozhodnutie o podaní návrhu na vzatie do väzby. Návrh sa musí podať tak, aby obvinený mohol byť najneskôr do 48 hodín od zadržania odovzdaný súdu, inak musí byť prepustený na slobodu.

Podľa § 87 ods. 1 Tr. por. ak prokurátor odovzdá zadržanú osobu súdu podľa § 85 ods. 4 alebo podľa § 86 ods. 1, pripojí k zároveň podanej obžalobe alebo návrhu na vzatie do väzby celý doposiaľ získaný spisový materiál; inak nariadi prepustenie zadržanej osoby na slobodu písomným príkazom s primeraným odôvodnením.

Podľa § 87 ods. 2 prvá veta Tr. por. sudca pre prípravné konanie je povinný do 48 hodín a pri obzvlášť závažných zločinoch do 72 hodín od prevzatia zadržanej osoby podľa odseku 1 a doručenia návrhu prokurátora na vzatie do väzby túto osobu vypočúť a rozhodnúť o jej vzatí do väzby, alebo ju prepustiť na slobodu, ak rozhodne uznesením o nevzatí do väzby podľa § 72 ods. 3, inak ju príkazom, ktorý musí byť písomný a primerane odôvodnený, prepustí na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že v posudzovanej veci boli splnené lehoty uvedené v §§ 86 ods. 1 a 87 ods. 1, ods. 2 Tr. por.

Podľa čl. 5 ods. 1 písm. c/ dohovoru každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane na základe postupu stanoveného zákonom: zákonné zatknutie alebo pozbavenie slobody za účelom predvedenia pred príslušný súdny orgán pre dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu alebo ak je to dôvodne považované za potrebné za účelom zabránenia spáchaniu trestného činu alebo úteku po jeho spáchaní.

Podľa čl. 5 ods. 3 dohovoru každý, kto je zatknutý alebo pozbavený slobody v súlade s ustanovením odseku 1 písm. c/ tohto článku, musí byť ihneď predvedený pred sudcu alebo inú úradnú osobu splnomocnenú zákonom na výkon súdnej moci a má právo, aby jeho vec bola prejednaná v primeranej lehote, alebo byť prepustený počas konania. Prepustenie sa môže podmieniť zárukou, že sa takáto osoba dostaví na pojednávanie.

Podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru každý, kto je zatknutý alebo inak pozbavený slobody, má právo podať návrh na začatie konania, v ktorom súd urýchlene rozhodne o zákonnosti pozbavenia jeho slobody a nariadi prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie,

bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a/ ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,

c/ bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

V prerokovanej veci boli sťažovatelia vzatí do útekovvej a preventívnej väzby podľa ustanovení § 71 a nasl. Trestného poriadku, teda v rámci trestného konania pre dôvodné podozrenie z vyššie uvedených trestných činov. Takéto obmedzenie osobnej slobody *ratione materiae* spadá pod úpravu čl. 5 ods. 1 písm. c/ dohovoru. Už druhá veta čl. 5 ods. 1 dohovoru ustanovuje, že k zbaveniu osobnej slobody môže dôjsť jedine postupom ustanoveným zákonom. Pojem „zákonnosť zbavenia osobnej slobody“ judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) vykladá v prvom rade ako „súladi s domácim (národným) právom“. Podobne aj ústavný súd vo svojej judikatúre k čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy zdôrazňuje, že integrálnou súčasťou ochrany poskytovanej citovanými ustanoveniami je aj príslušná zákonná úprava upravujúca predpoklady vzatia do väzby.

Ustanovenie čl. 5 ods. 1 písm. c/ dohovoru potom podľa judikatúry ESLP umožňuje obmedzenie osobnej slobody okrem iného aj pre dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu. Podľa judikatúry ESLP „dôvodnosť“ podozrenia predpokladá existenciu skutočností alebo informácií, ktoré objektívnemu pozorovateľovi umožnia urobiť záver, že daná osoba mohla trestný čin spáchať.

Najvyšší súd v otázke trestného stíhania vedeného v posudzovanej veci rovnako dospel k záveru, že z doposiaľ zabezpečených a vykonaných dôkazov vyplýva dôvodné podozrenie v rovine rozumnej istoty, že obvinení H. S., S. G. G. a S. G. sa mali dopustiť skutkov, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie z vyššie uvedených trestných činov.

Keďže sudca pre prípravné konanie v odôvodnení napadnutého uznesenia v dostatočnom rozsahu rozviedol tieto dôkazy a z nich vyplávajúce doteraz zistené skutočnosti nasvedčujúce vyššie uvedenému záveru, Najvyšší súd Slovenskej republiky preto v podrobnostiach na túto argumentáciu len odkazuje, keďže ju považoval za správnu a v súlade so zákonom.

Článok 5 ods. 3 dohovoru podľa judikatúry ESĽP okrem iného vyžaduje, aby väzba obvineného bola - popri dôvodnom podozrení zo spáchania trestného činu, ktoré je *condicio sine qua non* obmedzenia osobnej slobody podľa čl. 5 ods. 1 písm. c/ dohovoru - založená na relevantných a dostatočných dôvodoch verejného záujmu, medzi ktoré môže patriť aj zabránenie obvinenému v úteku a rovnako tak v páchaní alebo dokonaní ďalších trestných činov. To si od vnútroštátnych súdnych orgánov vyžaduje, aby vychádzajúc z prezumpcie neviny, preskúmali všetky okolnosti svedčiace v prospech a proti existencii takýchto dôvodov, ktoré opodstatnia odchýlku od pravidla rešpektovania osobnej slobody podľa čl. 5, a uviesť ich vo svojich rozhodnutiach. Argumenty za prepustenie a proti nemu nesmú byť „všeobecné a abstraktné“, ale musia odkazovať na špecifické skutočnosti a osobné pomery danej osoby, ktoré odôvodnia jej väzbu.

Osobitne preventívna väzba nemôže byť považovaná za prostriedok všeobecnej prevencie, ale musí smerovať k zabráneniu spáchania určitého konkrétneho trestného činu.

Vychádzajúc z týchto všeobecných východísk, pristúpil najvyšší súd k posúdeniu jednotlivých sťažnostných námietok v rozsahu, v akom boli v podaných sťažnostiach predložené.

Spoločnou námietkou všetkých troch sťažovateľov je, že dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. por. neboli vôbec dané, pričom odôvodnenie uznesenia sudcu pre prípravné konanie v tomto smere bolo celkom nedostačujúce a nekonkrétne.

Náležitosti odôvodnenia uznesenia o väzbe upravuje ustanovenie § 72 ods. 2 druhej vety Tr. por., podľa ktorého sa uznesenie o vzatí do väzby musí odôvodniť aj skutkovými okolnosťami, o ktoré sa výrok opiera, čo znamená opísanie konania, skutočností alebo okolností, z ktorých súd, resp. sudca pre prípravné konanie dospel k záveru, že je daný niektorý z väzobných dôvodov. V súlade s už citovanou judikatúrou ESĽP k čl. 5 ods. 3

dohovoru je pritom nevyhnutné, aby tento opis nebol všeobecný alebo abstraktný, ale aby šlo o konkrétne konania, skutočnosti či okolnosti v určitom čase s určitým obsahom. Musí teda ísť o opis tých „konkrétnych skutočností“, ktorých existencia v zmysle predvetia § 71 ods. 1 Trestného poriadku reálne odôvodňuje existenciu niektorého väzobného dôvodu.

Najvyšší súd po preskúmaní napadnutého uznesenia sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu konštatuje, že toto uznesenie uvedeným požiadavkám vyhovuje.

Odôvodnenie napadnutého uznesenia je vyargumentované celým radom konkrétnych informácií, ktoré či už jednotlivito, alebo vo svojom súhrne viedli sudcu pre prípravné konanie k záveru, že u všetkých troch obvinených existujú dôvody tzv. útekovej a preventívnej väzby, teda v posudzovanom prípade nešlo o akúsi abstraktnú úvahu. Tu treba zdôrazniť, že doposiaľ získané informácie nasvedčujú záveru, že v prípade talianskych štátnych príslušníkov existuje dôvodné podozrenie, že ide o osoby, ktoré takpovediac páchajú trestnú činnosť na remeselnom základe a za tým účelom menia miesta svojich pobytov. Rovnako v prípade obvineného H. S. je potrebné prihliadnuť k tomu, že tento mal výraznou mierou participovať na obzvlášť závažnej trestnej činnosti, ktorá bola vysoko sofistikovaná, mala medzinárodný charakter a vyžadovala si vyššiu mieru organizačných schopností. Najvyšší súd má za to, že v momente vzatia do väzby je možné vzhľadom na organizovaný a skupinový charakter trestnej činnosti akceptovať aj spoločné odôvodnenie väzby všetkých obvinených.

V tomto prípade potom neobstojí len tvrdenie, že trvalé bydlisko, rodinné a pracovné zázemie sú faktormi, ktoré znemožňujú vyvodiť záver o dôvodnosti tzv. útekovej a preventívnej väzby. Je potrebné zdôrazniť, že v prípade preukázania viny hrozí obvinenému H. S. skutočne vysoký trest odňatia slobody, ktorý v súhrne s konkrétnymi skutočnosťami rozvedenými v napadnutom uznesení, zakladá dôvodnú obavu z úteku, resp. skrývania sa a rovnako tak obavu, že by trestnú činnosť aj dokončil, keďže jeho konanie vo vzťahu k ťažšiemu následku trestného činu najprísnejšie trestného zostalo v štádiu pokusu len a len v dôsledku skrytej reakcie polície.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že väzbu je potrebné chápať ako zaisťovací inštitút, slúžiaci k tomu, aby sa dosiahol účel trestného konania. Preto je prirodzené, že rozhodovanie o väzbe je vedené vždy v rovine pravdepodobnosti

(a nie istoty) ohľadne následkov, ktoré môžu nastať, ak nebude obvinený držaný vo väzbe, za súčasného zistenia, že doposiaľ získané skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré sa vedie trestné stíhanie, boli spáchané, majú znaky stíhaných trestných činov a existuje dôvodné podozrenie, že dané trestné činy spáchali práve obvinení H. S., S. G. G. a S. G..

Vzhľadom na uvedené potom v tomto počiatočnom štádiu trestného konania vzhľadom na charakter trestnej činnosti a osoby obvinených neprichádza do úvahy nahradenie väzby ani iným procesným inštitútom.

Pochybil len sudca pre prípravné konanie, pokiaľ začiatok väzby stanovil na 30. októbra 2014 o 23.09 hod., i keď zo zápisníc o zadržaní a obmedzení osobnej slobody obvinených vyplýva, že títo boli zadržaní na diaľnici X. na benzínovom čerpadle S. smerom do Českej republiky 31. októbra 2014 o 23.09 hod.

Z týchto dôvodov potom Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade sťažnosti obvinených H. S., S. G. G. a S. G. podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a sám vo veci rozhodol spôsobom totožným s rozhodnutím sudcu pre prípravné konanie s tým rozdielom, že začiatok väzby u všetkých troch obvinených stanovil na 31. októbra 2014 o 23.09 hod.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 21. novembra 2014

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová